

מדינת ישראל
State Of Israel

אבטחת מידע

כ"ג טבת תשע"א
30 דצמבר 2010

סיכום דיון

פרטי הדיון	
תאריך הדיון	22.11.10
מקום הדיון	ועדת המדע והטכנולוגיה, כנסת
משתתפים	ח"כ מאיר שיטרית- יו"ר ועדה המדע והטכנולוגיה, גבי ענת לוי- מנהלת הוועדה. רשות האוכלוסין: מר אמנון בן עמי- מנכ"ל הרשות, מר ברוך דדון- מנהל אגף פרויקטים, מר ניסים אליאסף- מנהל מערך המחשוב, מר יורם אורן- יועץ טכנולוגי. לוט"ר: מר ניצן נוראל- ר' הלוט"ר, גבי שירית פלמון- חטיבת טכנולוגיות, מר דני שטייר- חטיבת טכנולוגיות, מר גיל אבראל- יועמ"ש מל"ל. משרד האוצר: מר אושיק בן עטר- סגן החשב הכללי, גבי קרן טרנר- אגף התקציבים, מר עמית סדן- אגף התקציבים, גבי אורלי דוידיאן- ע' סגן החשב הכללי. גבי איילת אלישר- משנה ליועמ"ש משטרת ישראל והח"מ
נושא	שיטת בניית המאגר הביומטרי

1. כללי

בתאריך 22.11.10 התקיים דיון בראשות ח"כ מאיר שיטרית בנושא אופן בניית המאגר הביומטרי. הדיון התקיים לבקשת אגף התקציבים באוצר, מאחר שלא השתתפו בדיון הקודם בנושא.

2. נושאים והתייחסויות במהלך הדיון

2.1. מר אמנון בן עמי:

2.1.1. מדובר בפרויקט לאומי. מבקש לשמוע דעותיהם של כל המעורבים בפרויקט.

2.2. גבי קרן טרנר:

2.2.1. אגף התקציבים אשר מלווה את הפרויקט מראשית דרכו, נוכח לדעת באחד מהדיונים האחרונים בנושא הקמפיין, כי הוחלט לסגת משיטת ההקבצים של פרופ' עדי שמיר.

2.2.2. לתפיסת אגף התקציבים זו החלטה שגויה, מאחר שבעבר הוסבר כי הדרך היחידה להצליח בפילוט היא השיטה של פרופ' שמיר.

2.2.3. כיום אין למשטרה את הכלים האלו, והם מוצאים את הדרך לחקור את האזרחים באמצעים אחרים כגון שימוש בחוק נתוני תקשורת.

2.3. ח"כ מאיר שיטרית:

2.3.1. בחוק אין התייחסות לשיטת ההקבצים. שיטה זו הוצגה על ידי פרופ' עדי שמיר, אך נראה כי השיטה והשלכותיה לא הובנו לעומק.

- 2.3.2. ציין כי טרם הדיון הקודם, עמדתנו הייתה על פי שיטת ההקבצים, ומשהוסברה לו השיטה ומשמעויותיה על ידי מטה לוטי"ר והמשטרה, החליט להישאר בשיטה המקורית, קרי ניהול המאגר בשיטה של אחד לאחד.
- 2.3.3. בהרבה מדינות בעולם קיימים מאגרים ביומטריים ובאף אחת מהמדינות לא נוסתה שיטת ההקבצים.
- 2.3.4. למדינת ישראל קיימים לא מעט מאגרי מידע מסווגים כגון גופי המודיעין, משרד רה"מ ועוד, אשר גם בהם קיים מידע מסווג המאובטח כנדרש.
- 2.3.5. את אבטחת המאגר ינחה השב"כ, אשר יעשו זאת בצורה הטובה ביותר.
- 2.3.6. כיום קיימים מאגרים המכילים נתונים ביומטריים של חלק מאזרחי המדינה, לדוגמה: לשכת התעסוקה, בנתב"ג ובתהליך בקשת ויזה לארה"ב. במאגרים אלו האזרחים לא מביעים חשש מכיוון שיש להם אינטרס.
- 2.3.7. יש לקחת טביעת אצבע מתיירים הנכנסים למדינת ישראל. פעולה זו תגרום לגדילת המאגר ודילול הנתונים הביומטריים של אזרחי מדינת ישראל.
- 2.4. גבי איילת אלישר:
- 2.4.1. המאגר נועד למנוע זהויות בדויות, ואילו בשיטת ההקבצים ניתן לרכוש זהות בדויה כאשר יודעים מי נמצא במגירה.
- 2.4.2. בשיטת ההקבצים המשטרה תקבל מספר רב של תוצאות העונות לטביעת האצבע המבוקשת, דבר שיגרום להזמנת כל האזרחים מאותה מגירה לחקירה.
- 2.4.3. שיטה זו מקשה על עבודת המשטרה מחד, ופוגעת בפרטיות האזרחים מאידך.
- 2.5. מר יורם אורן:
- 2.5.1. לטענת רא"מ, המאגר יהיה מאובטח בצורה טובה יותר בשיטת ההקבצים.
- 2.5.2. על מנת למנוע רכישת זהות בדויה מתוך המגרה, ניתן לנייד רשומה של אזרח בין המגירות השונות.
- 2.6. מר ניסים אליאסף:
- 2.6.1. סבירות גבוהה שיהיה בג"צ כנגד השיטה של אחד לאחד, במיוחד לאור זאת שיש אלטרנטיבה שהוצעה על ידי פרופ' עדי שמיר.
- 2.6.2. בדיון עם ר' הלוטי"ר הועלתה האפשרות לבצע את שתי השיטות במקביל, כאשר בסיום תקופת הפיילוט תקבע השיטה בה ינוהל המאגר, אך הלוטי"ר חזרו בהם.
- 2.7. מר ניצן נוריאל:
- 2.7.1. שאלות אנשי משרד האוצר ענייניות וטובות, אך התייחסויות אינן קשורות לנושא התקציב.
- 2.7.2. משרד האוצר חייב לקדם את מינוי ממונה ליישומים ביומטריים במשרד רה"מ, בהתאם לכתוב בחוק.
- 2.7.3. מציע עצמו לשמש כממלא מקום עד למינוי קבוע.
- 2.7.4. הלוטי"ר הוביל עבודת מטה מאומצת עם כלל הגופים המעורבים, כדי לבחון את שתי השיטות לבניית המאגר הביומטרי.

2.7.5. עיקר הבעיות שראינו בשיטת ההקבצים :

2.7.5.1. פגיעה בפרטיות ופוטנציאל דליפת חלקים מהמאגר – העברת פרטי אזרחים תמימים למשטרת ישראל בתרחיש של טביעות אצבע בזירת פשע.

2.7.5.2. פוטנציאל הפגיעה בפרטיות עלול לגרום להתנגדות ציבורית למאגר

2.7.5.3. שיטת ההקבצים לא נוסתה באף מדינה

2.7.5.4. שיטת ההקבצים אינה הפיכה- פוטנציאל מימוש חלקי של מטרות הפיילוט

2.7.5.5. מימוש חלקי לשימושי הלחימה בפשע.

2.7.6. על בסיס עבודה זו ובראיה לאומית מתכללת, גובשה עמדת הלוט"ר התומכת במאגר "אחד לאחד".

3. סיכום

3.1. ח"כ מאיר שטרית :

3.1.1. בתחילת הדיון הקודם תמכתי בשיטתו של פרופ' שמיר, אך השתכנעתי בחסרונותיה - לנוכח הפגיעה במשטרה, הסבירות בפגיעה בפרטיותם של אזרחי המדינה, הסיכון שבאימוץ שיטה חדשנית שלא נוסתה והמגבלות התפעוליות ששיטה זו עלולה לגרום.

3.1.2. לפיכך עמדתי היא כי יש לנהל את המאגר בשיטה של אחד לאחד.

3.1.3. חשוב לציין כי בחוק קיימת אפשרות אחת והיא מאגר של אחד לאחד.

3.1.4. צריך לזכור שהמטרה העיקרית של המאגר הינה מניעת הרכשה כפולה. על פי נתוני המשטרה, כ- 350,000 תעודות זהות מזויפות. המדינה משלמת מיליון שקל קצבאות לאזרחים שלא נמצאים כאן. הקמת מאגר זו הדרך היחידה למנוע זיוף תעודות זהות.

3.1.5. בשיטת ההקבצים לא תושג מטרת המאגר. פרופ' שמיר מוערך עד מאוד, אך שיטתו לא נוסתה בשום מקום בעולם ולא נכון יהיה להיות "שפן הניסיונות".

3.1.6. בעולם קיימים מאגרים ביומטריים ללא שיטת ההקבצים.

3.1.7. גם בשיטתו של פרופ' עדי שמיר אין הבטחה שלא יוגש בג"צ.

3.1.8. סביר כי בג"צ לא יפעל לשינוי חוק של הכנסת.

3.1.9. חלק גדול מאזרחי המדינה מצפים לתעודת זהות חכמה.

3.1.10. יש להתייחס לאורך כל התהליך בהיבטים השיווקיים וההסברתיים של הפרויקט.

3.1.11. צריך לחייב את כל האזרחים להיות חלק מהפרויקט ללא פיילוט.

3.1.12. השב"כ ידע לאבטח את המאגר. קיימים מאגרים רגישים נוספים שאנו יודעים כיצד להגן עליהם.

3.1.13. יוצע לרה"מ למנות את ר' הלוט"ר כממלא מקום לממונה ליישומים ביומטריים.

3.2. מר אמנון בן עמי :

3.2.1. הפרויקט בשלביו הקריטיים וחשוב להימנע מעיכובים מיותרים.

3.2.2. ח"כ שטרית הוא "אבי הפרויקט" תפיסתו ודעתו חשובות להצלחתו.

רשם : יוגב שמני-מנהל אבטחת מידע, רשות האוכלוסין